

Compte amb el què desitges

La història. En una ciutat nord-americana, avui. Clare, noia de 17 anys, té malsons pel suïcidi de la mare, a l'institut és el sac dels cops fins que un dia el pare li regala una misteriosa capsa de música que ha trobat a les escombraries i que permet set desitjos.

Les formes. Rere *Siete deseos* (Wish Upon, Desig amunt) s'ama-

ga una comèdia adolescent d'institut creuada amb les convencions narratives del cinema fantàstic, demoníac i fàustic. O de com assassinar amb dolo. És l'enrevessada proposta que la verinosa guionista Barbara Marshall ha brindat al veterà cineasta John R. Leonetti (Los Àngels, 1956), que acredita ofici de

director de fotografia i factòtum de films, entre altres, com *Mortal Kombat* (1997) i *Annabelle* (2014). Vinc a dir que Leonetti sap el què es fa. Belluga la càmera amb insidiosa i luctuosa nocturnitat (sí, home, sí, com ho fan Puigdemont i Junqueras) sense abusar, però, de cops d'efecte truculents, enllà del que és propi en un film sèrie B teen i familiar. Vaja, si és cert que les dues característiques humanes que sempre es posen en joc són la memòria i el desig, *Siete*

deseos ¿estaria adreçada als júnors tirant a sèniors? Si més no. En l'acordió temporal que instrumentalitza les anades i vingudes de la pobrissona Clare per ressituar-se en el canviant món escolar, aquesta fantacomèdia s'obre a uns quants interrogants light sobre l'egoisme, la por, el desig de venjança, la superació de traumes familiars, sentir-se desitjat i la reina del mambò... Així que, tot

d'una, la mosqueta morta Clare resulta ser la dolenta de la pel·lícula. I segur que vostè pregunta, hores d'ara, si *Siete deseos* ¿està dirigida per un tal John R. Leonetti o per l'Ingmar Bergman? Cal suposar que vostè encara recorda qui era el tal Bergman. Resumint: no defrauda. Ans el contrari. Les tres bes de

Siete deseos

Director: John R. Leonetti.

Intèrprets:

Joey King, Alice Sherhyck, Ryan Phillippe, Sean Jones, Michelle Alexander,

Brian Lodge.

USA, 2017. 90'.

JCA Alpicat.

la sèrie B: bona, bonica i barata.

El fons. Sucumbir al desig és com qualsevol altra addicció. O traïció. *La imatge.* Ryan i Clare colpejant amb el mall la maleïda capsa de música.

La frase. 'No puedes controlar la caja, ella te controla a tí', que adverteix Ryan a la seva amiga Clare. Toquem fusta quan el drogata sosté que controla.

La recomanació. Suculent pastís per a fans del fantàstic desitjosos.